

stilles yderligere de foreslaaede 7 Mill. Kr., der har det dobbelte Formaal: at modvirke Arbejdsløsheden og at lindre Bolignøden. Dette har man altsaa modsat sig og dermed ikke alene ikke medvirket til at lindre Krisen, men endog bidraget til at forværre denne.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen mener at kunne oplyse, at jeg ikke har fremsat Toldlovsforslag i Udvalget. Dette havde været ganske overflødig. Arbejdere og Arbejdsgivere i de store kriseramte Industrier har selv henvendt sig til Udvalget med det Resultat, at deres Forslag er gaaet omgaaende i Papirkurven, ikke har haft det ærede Medlem Hr. Einer Jensens Interesse, en Interesse, som dog havde været saa meget mere paa-krævet, som de samme Arbejdsgivere og Arbejdere selv — hvad jeg ofte har fremhævet og endnu en Gang stærkt understreger — erklærede, at Tilskudsordningen, denne store og nye Opfindelse og Velsignelse, den kunde de ikke bruge, den kunde ikke hjælpe dem. Om det kan lykkes at hjælpe Tekstilindustriens, Skotøjsindustriens og de andre store Hjemmemarkedindustriens arbejdsløse ved at henvise til Boligbyggeri og sligt, ved jeg ikke, men overfor den industrielle Krise svigter Tilskudsordningen, og dér har Danmarks første Arbejderregering svigtet i samme Grad.

Einer Jensen: Det beror sikkert paa en Misforstaaelse af det ærede Medlem Hr. Drachmann, naar han taler om, at Skotøjsindustrien kunde hjælpes gennem det Forslag, der foreligger vedrørende Boligbyggeri. Og det ærede Medlem fortsætter med at tale om Arbejdere og Arbejdsgivere, men det er foreløbig kun Erklæringen fra Skotøjsindustriens Arbejdsgivere, vi taler om. . . . (*Drachmann:* Tiltraadt af Arbejderne!). Det ved jeg ikke; hvad de erklærede, det staar ingen Steder. De maa meget undskylde mig! Men end ikke den Skrivelse, som foreligger, har Fabrikkerne gjort sig den Ulejlighed at levere Udvalget, den har vi maattet faa overbragt af det ærede Medlem Hr. Drachmann, efter at Fabrikkerne havde været til Stede.

Altsaa, der foreligger et Forslag fra Fabrikkerne, om hvilket de selv erklærede, at Konkurrencen fra Czekoslovakiet ikke kunde modvirkes ved det. Jeg tror ikke, at nogen faar de danske Arbejdere til at tro, at Hjælpen kommer fra de Konservative, men de Herrer kan jo ganske rolig lade os prøve Tilskudsordningen og lade denne selv bevise, om den duer eller ikke.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har i den Grad som Formand i Udvalget været optaget af Ligegyldigheder, at han end ikke har lagt Mærke til, at Skotøjsindustriens Henvendelse har følgende Paategning: „Som Forholdene ligger, kan Dansk Skotøjsarbejderforbund i eet og alt tiltræde ovenstaaende Henvendelse“, signeret af Formanden for Fagforeningerne. Med denne store Interesse for den industrielle Arbejdsløshed forstaar jeg godt det ærede Medlems øvrige Udtalelser, men jeg fremhæver, at i denne Henvendelse, der altsaa er tiltraadt af Fagets Arbejdere, kræver Skotøjsindustrien en midlertidig Krisetold eller Importregulering. En Drøftelse herom har man afslaaet fra socialdemokratisk Side, og for øvrigt ogsaa fra anden Side i Udvalget. Men til syvende og sidst bliver det vigtige Spørgsmaal dette: Hvis der levnes os Tid og Lejlighed til, som jeg nævnte før, at udarbejde saadanne Forslag, vil saa den højtærede Minister kunne modtage dem, og vil Socialdemokratiet kunne medvirke til at føre dem ud i Livet?

Einer Jensen: Maa jeg gøre det ærede Medlem Hr. Drachmann opmærksom paa, at den Skrivelse, det ærede Medlem citerer, ikke er forelagt i Udvalget. Det er en Skrivelse, som det ærede Medlem Hr. Drachmann har overleveret i Udvalget, og som. . . . (Afbrydelse: Saa er den jo forelagt!). Det har i alt Fald ikke for Udvalget fremgaaet, at det er Arbejdere og Arbejdsgivere, der er mødt; det er Arbejdsgiverne, der er mødt i Udvalget og har forelagt den Erklæring, der foreligger; Skrivelsen er leveret Udvalget flere Dage efter af det ærede Medlem Hr. Drachmann, og det er